Kütt tuleb ka parjast rooda poolt — õige
pahameelega. Sest jedaltsaa ta joo ette
ära et tõhtul ruumikke kuget koppetud
ei ole, ja roodo lähab, herra [kast] tõrelda jaab.
Saab kütt sinna kunt. lähab jälle oma
kaupsepa kuhupüsi ei uletse, ja istub
juure rohkeerdemaha. Kütt woatab
et mündrohu ja pillirooga jagaat
paar aeg minema hakkata. Sääb
püsi veel korra pärrast ära ja
hakkab minema. Saab ka õunaroke
vene rüüm silmale nõnda ligidale et
laige ulatab. Kütt wõttab püsi, kunt ei
tea mis pegan, maast üles ja hakkab
minema. Kütt enamb ootata ei wõi
tõmbab püsi lahti, kunt panebjoogp
rossi ja teine, aga kütt ametegi wõimus
näeb et pouson trehvemud kunt longes
tagumisst jalgu. Teine pääs rauluks
herrahaige ei tea mis wiga põidaks
tohtri järel, herral jalg haige. Kütt ja
mõisa rahwas jaiwad küll ametmis
herral wiga on. Sest jaadin ei ole kunti
enamb karja juures nunagi nähtud
ehõne aja pärrast rutjubmõisa herra
kütti oma juurde, ja nõuab et nes teema
jelle kunti karja juurest ära pöörates
kütt wastab et teema jaks. Herra wõttab
3 rubla raha taskust, ja annab nüttile
üttelles jee on jelle eest, et ma nõuan et ja
nüttolad. Herra on elanu ajani [kuues=
jaks] jäänud

Wanas rahwas jutt [Kuulus talumees herrad petma õpetas]
ütsköned enne wanast elanud
ütsmees, kes enesele jedaltsaa=
arwanud. Töötegemise läbi
leidas jaadas. ehk see arwanud
kergema ametiwälja, jaohar=
ranud petmas. Juba ligidalt
ja rangel, ruuludud juurt
ofanust temal petmisest.
Juba nõiks ümberrannalgsed
rahwast olnnewad [Tal] [kord]
mõdas läbi petteted. ja nüüd
ses teda teadlsiwad hoitsiwad
temas eest nunagi [nuga] tegija
eest nõrwale. ehk helmaitab
kas aga peris imelik, nüüd
rahwas teda ruitulad narrawad.
Ütsköned meesõnge munast teagi
enamb petta ei lase, nad jõua
või näilga. wõttab nüüd
nudast kaabis rangele nõdra
nukra minnawnud wast ehg
temas petteti felgest ei tunta.
Reisikünskord wara hommikul
leiwa rotti naenlad, muget
tunlademiilistaadel rodast wälja
käib paar päewa et meelmis=
gi ijsäraline oleks jaktunud
millest meesendal ka mõtlegi